FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 10 juni 2004 *

I mål T-315/02,

Svend Klitgaard, Skørping (Danmark), företrädd av advokaten S. Koll Espensen,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av H. Støvlbæk och C. Giolito, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten P. Heidmann, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan som väckts med stöd av artikel 238 EG om att kommissionen skall förpliktas att till sökanden erlägga 19 867,40 euro i ersättning för kostnader som sökanden påstår sig ha haft i samband med fullgörandet av avtal nr 32.0166 som ingåtts inom ramen för projektet Plant Life Assessment Network (PLAN), del D, jämte dröjsmålsränta, samt ersättning för indrivningskostnader jämte dröjsmålsränta,

* Rättegångsspråk: danska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 20 januari 2004,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 År 1997 gav kommissionen Gemensamma forskningscentret (nedan kallat forskningscentret) ansvar för ett sextiotal projekt rörande industriinstallationers livslängd och samlade dessa projekt under ett enda projekt kallat Plant Life Assessment Network (nedan kallat PLAN-projektet).

2 Den 22 december 1997 ingick gemenskapen, företrädd av kommissionen, ett avtal (nr 32.0166) med Svend Klitgaard om utförande av teknisk kontroll avseende del D i PLAN-projektet (nedan kallat avtalet) under en tid av 48 månader. Sökanden påbörjade utförandet av detta uppdrag i oktober 1997, innan avtalet formellt hade ingåtts.

Avtalsbestämmelser

3 I artikel 4.1 i avtalet, som avser ersättning till sökanden, fastslås följande:

"Kommissionen åtar sig att till avtalsparten som motprestation för hans tjänster inom ramen för detta avtal betala ett belopp på maximalt 81 000 (åttioentusen) ECU enligt följande:

— 30 procent efter det att detta avtal har undertecknats,

— 20 procent efter det att kommissionen godkänt den första årsrapporten,

— 20 procent efter det att kommissionen godkänt den andra årsrapporten,

— 20 procent efter det att kommissionen godkänt den tredje årsrapporten,

— 10 procent efter det att kommissionen godkänt slutrapporten.

Ovannämnda belopp skall täcka alla de kostnader som förorsakas avtalsparten vid fullgörandet av avtalet, med undantag för de som anges i artikel 5."

4 I artikel 5 i avtalet, som avser resekostnader, anges följande:

"5.1 Avtalspartens kostnader för resor och uppehälle samt alla kostnader för transport av materiel eller bagage och som har direkt samband med utförandet av de uppgifter som anges i artikel 3 i förevarande avtal skall ersättas i enlighet med de särskilda bestämmelserna i bilaga 4.

5.2 Dessa kostnader skall ersättas sedan avtalsparten givit in skriftliga underlag, såsom kvitton och kontramärken på biljetter."

5 I punkt c sista meningen i bilaga 4 till avtalet anges ett tak för resekostnaderna:

"De kostnader som beskrivits ovan ersätts upp till ett belopp på maximalt 27 000 ECU för avtalsperioden på 48 månader."

6 I artikel 4.2 första och andra styckena i avtalet, som avser betalningsfristen, föreskrivs följande:

"Kommissionen förbinder sig att betala de belopp som den skall erlägga för fullgörandet av förevarande avtal inom maximalt 60 dagar räknat från det datum då den godkänt eller borde ha godkänt rapporterna ('datum för godkännande') fram till det datum då dess konto debiteras.

Denna frist kan när som helst under 60-dagarsperioden räknat från datumet för godkännande tillfälligt upphöra att löpa, genom att kommissionen underrättar den berörda avtalsparten om att dennes motsvarande ansökan om betalning inte kan godkännas, antingen för att fordran inte är verkställbar, eller för att de underlag som krävs inte har givits in, eller för att kommissionen anser att det är nödvändigt att utföra kompletterande kontroller. Fristen fortsätter att löpa från det datum då en korrekt ansökan om betalning har registrerats."

7 I artikel 3 b i bilaga 1 till avtalet regleras kommissionens godkännande av slutrapporten:

"I denna rapport skall samtliga de arbeten som utförts och de resultat som uppnåtts vid fullgörandet av avtalet beskrivas. I rapporten skall det även ingå en sammanfattning av de viktigaste resultaten som har uppnåtts.

...

Denna rapport anses godkänd av kommissionen om kommissionen, inom en månad efter det att den mottagit slutrapporten ..., inte uttryckligen har meddelat avtalsparten sina synpunkter."

8 Enligt artikel 8 i avtalet är förstainstansrätten behörig att pröva varje tvist rörande avtalet. Enligt artikel 7 i avtalet är dansk lag tillämplig på detsamma.

Omständigheter

9 Den 1 april 1998 erlade kommissionen, i enlighet med artikel 4.1 i avtalet, en första delbetalning som uppgick till 24 300 euro till sökanden.

10 Genom skrivelse av den 30 november 1998 begärde sökanden att kommissionen dels till honom skulle erlägga den andra delbetalningen, som uppgick till 16 200 euro, dels ersätta honom för hans resekostnader för perioden den 1 oktober–30 november 1998.

11 Genom skrivelse av den 25 februari 1999 avslog kommissionen ansökan om ersättning för resekostnader och angav följande:

"Som ni säkert vet avsattes inledningsvis ett belopp på 3 500 ECU för varje projekt för teknisk kontroll och uppkomna kostnader (plus avgifter för deltagande i PLAN och tillhörande kostnader). Totalbeloppet för del D var 81 000 ECU (se bilaga 1: tabell för nätverkskostnader).

Olyckligtvis angavs, på grund av ett skrivfel, följande i den slutliga versionen av ert avtal:

'Ovannämnda belopp skall täcka alla de kostnader som förorsakas avtalsparten vid fullgörandet av avtalet, med undantag för de som anges i artikel 5.'

I det definitiva avtalet borde det förstås ha stått följande:

'Ovannämnda belopp skall täcka alla de kostnader som förorsakas avtalsparten vid fullgörandet av avtalet, inklusive de som anges i artikel 5.'

Vi hoppas att det inte är något problem för er att skriva under bifogade tillägg."

12 Genom skrivelser av den 3 och den 26 mars 1999 avslog sökanden kommissionens förslag av den 25 februari 1999 med motiveringen att ersättningen inte längre skulle stå i proportion till hans prestation. I två utkast till tillägg som sökanden ingav föreslog han att antingen de prestationer som skulle utföras enligt avtalet skulle minskas, eller att resekostnaderna skulle ersättas utöver det belopp som angavs i artikel 4.1 i avtalet.

13 Den 17 maj 1999 erlade kommissionen den andra delbetalningen som uppgick till ett belopp på 16 200 euro, inklusive ersättning för resekostnader.

14 Genom en skrivelse av den 20 maj 1999 informerade sökanden kommissionen om att all verksamhet som skulle utföras enligt avtalet skulle avbrytas från den 1 juni 1999 om kommissionen inte accepterade att antingen betala resekostnaderna utöver det belopp som angavs i artikel 4.1 i avtalet eller att prestationerna enligt avtalet minskades. I detta hänseende ingav han två förslag till tillägg.

15 Genom skrivelse av den 16 juni 1999 översände kommissionen två förslag rörande avtalstillägg till sökanden. Det ena förslaget rörde sökandens ersättning och det andra sökandens prestationer. Enligt det första tillägget fastställdes uttryckligen en övre gräns för ersättningen till sökanden till 81 000 euro inklusive resekostnader. I gengäld minskades, enligt det andra tillägget, de uppgifter som skulle utföras av sökanden, bland annat genom att det från den 1 juni 1999 inte längre krävdes att han deltog i nätverksmötena.

16 Genom skrivelse av den 18 juni 1999 svarade sökanden att kommissionens förslag av den 16 juni 1999 i stort sett motsvarade hans andra förslag från den 20 maj 1999. Sökanden uttalade följande:

"När de två originalen av det första och det andra tillägget mottagits återsänds ett exemplar av vart och ett av dem undertecknat. En uttrycklig förutsättning för detta är att de sista betalningarna för avtalet erläggs inom fristen."

17 Den 7 juli 1999 undertecknade och återsände sökanden de två föreslagna tilläggen till kommissionen som då förlade dem. Sökanden sände dem ännu en gång den 24 september 1999. Kommissionen undertecknade dem den 29 september 1999.

18 Kommissionen erlade den tredje och den fjärde delbetalningen efter det att de motsvarande årsrapporterna hade givits in den 21 december 1999 och den 12 december 2000.

19 Genom skrivelse av den 30 november 2001 översände sökanden vad han kallade en "årsrapport" och anmodade kommissionen att erlägga den sista delbetalningen. Kommissionen erhöll denna försändelse den 4 december 2001.

20 Genom e-meddelande av den 17 december 2001 bad kommissionen sökanden att via e-post översända den rapport som erhållits i pappersversion den 4 december 2001. Vidare begärde kommissionen att sökanden skulle inge viss information om de arbeten som utförts under hela avtalsperioden.

21 Sökanden översände via e-post den 19 december 2001 den information som kommissionen hade begärt.

22 Genom skrivelse av den 30 januari 2002 informerade kommissionen sökanden om att dennes ansökan om betalning av den 30 november 2001 kunde beviljas först när han hade ingivit underlag för sina resekostnader för hela avtalsperioden.

23 Genom skrivelse av den 31 januari 2002 påpekade sökanden för kommissionen att den senare inte hade erlagt den sista avtalade delbetalningen på 8 100 euro inom fristen. Vidare begärde han ersättning för resekostnader med ett belopp på 19 867,40 euro och åberopade sin skrivelse av den 18 juni 1999, enligt vilken han accepterade det första tillägget under förutsättning att de resterande delbetalningarna erlades inom fristen.

24 Genom skrivelser av den 4 februari och den 12 mars 2002 tillbakavisade sökanden kommissionens begäran om underlag för resekostnaderna och anklagade kommissionen för att försöka försena den sista delbetalningen. Vidare upprepade han sin begäran till kommissionen om att den senare före den 1 april 2002 till honom skulle erlägga den sista delbetalningen och före den 1 maj 2002 ersätta honom för resekostnader.

25 Den 18 april 2002 mottog kommissionen de begärda underlagen.

26 Kommissionen erlade den sista delbetalningen den 15 maj 2002. Eftersom kommissionen emellertid inte hade godtagit ansökan om ersättning för resekostnader väckte sökanden förevarande talan den 10 oktober 2002.

Parternas yrkanden

27 Sökanden har yrkat att kommissionen skall förpliktas att

— till honom erlägga ett belopp på 19 867,40 euro avseende ersättning för resekostnader, jämte ränta enligt en räntesats motsvarande den danska centralbankens diskonto plus fem procentenheter från den 30 april 2002 fram till dess betalning erlagts,

— till honom erlägga ett belopp på 592,95 euro avseende indrivningskostnader, jämte ränta enligt en räntesats motsvarande den danska centralbankens diskonto plus fem procentenheter från den 30 mars 2002 fram till dess betalning erlagts, samt

— ersätta rättegångskostnaderna.

28 Vidare har sökanden begärt, såsom åtgärder för processledning, att kommissionen till honom skall översända vissa handlingar, bland annat en kopia av avtalet mellan forskningscentret och kommissionen och den budget som ligger till grund för detta avtal.

29 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

30 Kommissionen har motsatt sig begäran om åtgärder för processledning.

Rättslig prövning

Yrkandet om att kommissionen skall förpliktas att erlägga ett belopp på 19 867,40 euro

31 Till stöd för sitt yrkande har sökanden hävdat att kommissionen är skyldig honom ersättning för de resekostnader som förorsakats honom vid fullgörandet av avtalet, vilka uppgår till 19 867,40 euro jämte ränta. I detta hänseende har sökanden huvudsakligen framfört två huvudargument och ett andrahandsargument.

32 För det första har sökanden medgivit att han genom två tillägg accepterade att en övre gräns på 81 000 euro fastställdes för den totala ersättning som han skulle erhålla, inklusive resekostnader. Genom det ena tillägget ändrades artikel 4.1 i det avtal som slöts den 29 september 1999. Enligt sökanden är emellertid sagda tillägg ogiltiga och artikel 4.1 i avtalet skall följaktligen tillämpas enligt dess ordalydelse i den ursprungliga versionen, vilken fastställdes den 22 december 1997.

33 För det andra har sökanden hävdat att genom artikel 4.1 i avtalet, i dess ursprungliga version, undantas från beloppet på 81 000 euro de resekostnader som uppkommit vid fullgörandet av avtalet. Detta ger således sökanden rätt till ersättning för dessa kostnader utöver detta belopp.

34 I andra hand har sökanden gjort gällande att kommissionen i vart fall under fullgörandet av avtalet tyst har accepterat att ersätta alla de resekostnader som har orsakats honom utöver beloppet på 81 000 euro.

De båda tilläggens ogiltighet

— Parternas argument

35 Vad gäller de båda tilläggens ogiltighet har sökanden för det första påstått att han under förhandlingarna ställt villkoret att resterande delbetalningar skulle erläggas inom fristerna för att tilläggen skulle vara giltiga. Enligt sökanden accepterade kommissionen detta villkor. För det andra har han gjort gällande att eftersom kommissionen gjorde den sista delbetalningen för sent, iakttogs inte detta villkor, vilket innebär att dessa två tillägg är ogiltiga.

36 Vad gäller förseningen av den sista delbetalningen har sökanden hävdat att förfallodagen var den 4 mars 2002. Eftersom kommissionen erlade den sista delbetalningen den 15 maj 2002 har den inte iakttagit den betalningsfrist som föreskrivs i artikel 4.2 första stycket i avtalet.

37 Enligt sökanden mottog nämligen kommissionen, i enlighet med artikel 4.1 i avtalet, sökandens rapport om fullgörandet av avtalet den 4 december 2001. Eftersom kommissionen inte kom med några synpunkter på sagda rapport inom en månad skall rapporten anses ha blivit godkänd den 4 januari 2002 i enlighet med artikel 3 b i bilaga 1 till avtalet. Sökanden har i detta hänseende tillagt att den omständigheten att kommissionen fick en elektronisk version av rapporten den 19 december 2001 inte innebär att hans slutrapport mottogs vid det datumet. I enlighet med artikel 4.2 första stycket i avtalet började betalningsfristen på 60 dagar att löpa den 4 januari 2002.

38 Vidare har sökanden bestridit kommissionens påstående att betalningsfristen tillfälligt upphörde att löpa. Eftersom kommissionen har hävdat att parterna kom överens om en fast ersättning fanns det nämligen ingen orsak att kräva underlag för resekostnaderna. Vidare hade det inte tydligt preciserats i avtalet vilka kompletterande verifikationer som kommissionen begärde. Parterna hade för övrigt enligt sökanden inte avtalat att begäran om kompletterande information skulle medföra att betalningsfristen tillfälligt upphörde att löpa. Eftersom kommissionen inte begärde verifikationer inom den avtalade fristen, hade den inte heller rätt att besluta att fristen tillfälligt skulle upphöra att löpa.

39 Slutligen har sökanden hävdat att kommissionen under de fyra åren för avtalets fullgörande inte ifrågasatte hans sätt att ansöka om ersättning för resekostnader, vilket skedde genom att han helt enkelt skickade in sammanställningar utan att bifoga underlag. Följaktligen hade detta sätt att begära ersättning blivit en del av avtalet.

40 Kommissionen har mot detta anfört att den erlade den sista delbetalningen inom den frist som anges i artikel 4.2 i avtalet.

41 För det första började, i motsats till vad sökanden har hävdat, betalningsfristen att löpa den 19 januari 2002, en månad efter det att kommissionen hade mottagit en elektronisk version av sökandens rapport och uppgifter som var nödvändiga för att kvalificera rapporten som en slutrapport i enlighet med artikel 3 b i bilaga 1 till avtalet.

42 Vidare upphörde betalningsfristen i enlighet med artikel 4.2 andra stycket i avtalet tillfälligt att löpa mellan den 30 januari 2002, då kommissionen begärde att sökanden skulle ge in underlag, och den 18 april 2002, då kommissionen mottog de begärda handlingarna. Med beaktande av avbrottet förflöt således 38 dagar mellan den 19 januari 2002, då slutrapporten godkändes, och den 15 maj 2002, då betalningen gjordes.

43 Kommissionen har tillbakavisat sökandens argument att det inte var befogat att begära underlag. Att det rörde sig om ett avtal med ett fast pris utgör enligt kommissionen inte något hinder för att begära kompletterande verifikationer i enlighet med artikel 4.2 andra stycket i avtalet.

44 Kommissionen anser tvärtom att klausulen om att betalningsfristen tillfälligt upphör att löpa syftade till att göra det möjligt för kommissionen att försäkra sig om att den erhöll information som visade vilka resekostnader som verkligen hade uppkommit. Kommissionen har gjort gällande att den inte kunde ersätta resekostnader som överskred taket på 27 000 euro och att den, om de kostnader som faktiskt hade uppkommit underskred detta tak, hade rätt att kräva en nedsättning av det avtalade beloppet, en rättighet som den emellertid inte utövade i förevarande fall på grund av det fel som hade begåtts vid avfattandet av artikel 4.1 i avtalet.

45 Kommissionen har även tillbakavisat sökandens påstående att det inte stod i avtalet att begäran om kompletterande verifikationer skulle medföra att betalningsfristen tillfälligt upphörde att löpa. Tvärtom föreskrevs tydligt i artikel 4.2 andra stycket i

avtalet att betalningsfristen tillfälligt skulle upphöra att löpa om kommissionen ansåg att det var nödvändigt att göra kompletterande kontroller. Enligt kommissionen var denna bestämmelse precis, och kommissionen gavs därigenom rätt att kräva underlag.

46 Slutligen har kommissionen, vad beträffar sökandens påstående att de enkla sammanställningar som hela tiden användes för att styrka dessa resekostnader hade blivit en "del av avtalet mellan parterna" som ersatte artikel 4.2 andra stycket i avtalet, hävdat att den omständigheten att kommissionen inte tidigare, i egenskap av avtalspart, hade gjort gällande sin rätt att begära mer utförliga underlag inte innebär att den hade avsagt sig denna rätt. Kommissionen har tillagt att det var av vikt att den kunde kontrollera underlagen för resekostnader i enlighet med avtalet.

— Förstainstansrättens bedömning

47 Parterna är oense rörande dels från vilket datum fristen för erläggande av den sista delbetalningen började löpa, dels huruvida kommissionen kunde besluta att betalningsfristen tillfälligt skulle upphöra att löpa.

48 Vad gäller datumet då betalningsfristen började löpa vill förstainstansrätten påpeka att enligt ordalydelsen av artikel 4.2 första stycket i avtalet börjar betalningsfristen på 60 dagar att löpa när kommissionen har godkänt den slutrapport som sökanden har ingivit i enlighet med artikel 4.1 i avtalet. Enligt artikel 3 b i bilaga 1 till avtalet skall i slutrapporten samtliga de arbeten som utförts och de resultat som erhållits vid fullgörandet av avtalet beskrivas. I denna klausul anges även att slutrapporten anses godkänd om kommissionen inte lämnar några synpunkter inom en tidsfrist på en månad efter det att den gavs in.

49 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att, såsom parterna angivit under förhandlingen, den rapport som kommissionen mottog den 4 december 2001 endast innehöll information rörande det fjärde avtalsåret och inte någon information rörande samtliga de fyra avtalsåren såsom föreskrivs i avtalet. Vidare begärde kommissionen den 17 december 2001 att sökanden skulle inge viss kompletterande information rörande fullgörandet av avtalet för hela avtalsperioden. Således har det framkommit att sökanden uppfyllde kraven avseende slutrapportens innehåll först den 19 december 2001, då han gav kommissionen den begärda informationen. Eftersom kommissionen inte lämnade några synpunkter på slutrapporten inom en månad skall denna rapport anses ha godkänts den 19 januari 2002. Följaktligen började betalningsfristen på 60 dagar att löpa från den 19 januari 2002.

50 Vad gäller frågan huruvida kommissionen i förevarande fall kunde besluta att betalningsfristen tillfälligt skulle upphöra att löpa framgår det av handlingarna i målet, såsom parterna påpekat under förhandlingen, att sökanden, i stället för att till kommissionen inge underlag för de resekostnader som uppkommit vid fullgörandet av avtalet, nöjde sig med att bifoga sammanställningar till var och en av de rapporter som gavs in i enlighet med artikel 4.1 i avtalet. Det framgår även av handlingarna i målet att kommissionen, genom sin skrivelse av den 30 januari 2002, begärde att sökanden skulle ge in underlag för alla de resekostnader som uppkommit vid fullgörandet av avtalet och att den upplyste sökanden om att denna begäran innebar att betalningsfristen tillfälligt upphörde att löpa.

51 I detta hänseende måste sökandens påstående, att kommissionen inte hade rätt att begära underlag på grund av att parterna avtalat om en fast ersättning, underkännas. I punkt c i bilaga 4 till avtalet, som inte ändrats genom det första tillägget, fastställs en övre gräns för ersättning av sökandens resekostnader till ett belopp på 27 000 euro. Det framgår således inte av avtalet att parterna hade fastställt ett visst belopp för ersättning av resekostnader. Vidare framgår det uttryckligen av artikel 5.2 i avtalet, som inte ändrats genom det första tillägget, att resekostnaderna skulle betalas efter det att underlag hade givits in.

52 Förstainstansrätten underkänner även sökandens påstående att kommissionens rätt att begära kompletterande verifikationer inte föreskrivs tydligt i avtalet, att en sådan begäran inte medför att betalningsfristen tillfälligt upphör att löpa och att kommissionens begäran i det aktuella fallet framfördes för sent. Enligt artikel 4.2 andra stycket i avtalet kan nämligen kommissionen besluta att betalningsfristen tillfälligt skall upphöra att löpa under de 60 dagar som följer efter det att var och en av de rapporter som givits in av sökanden i enlighet med artikel 4.1 i avtalet har godkänts, om "kommissionen anser att det är nödvändigt att utföra kompletterande kontroller".

53 Slutligen underkänner förstainstansrätten sökandens påstående att kommissionen hade avsagt sig sin rätt att kräva kompletterande verifikationer i enlighet med artikel 4.2 andra stycket i avtalet. Den omständigheten att kommissionen inte begärt underlag före den sista delbetalningen är inte i sig tillräcklig för att dra slutsatsen att den hade avsagt sig denna rätt.

54 Eftersom betalningsfristen tillfälligt upphörde att löpa mellan den 30 januari 2002, då kommissionen begärde att sökanden skulle ge in underlag avseende resekostnaderna, och den 18 april 2002, då kommissionen mottog de begärda underlagen, har således endas. 38 dagar förflutit mellan godkännandet av slutrapporten den 19 januari 2002 och kommissionens sista delbetalning den 15 maj 2002.

55 Följaktligen underkänner förstainstansrätten sökandens påstående att den sista delbetalningen erlades för sent. Utan att det är nödvändigt att fastställa huruvida det var en förutsättning för de två avtalstilläggens giltighet att fristen avseende resterande delbetalningar iakttogs, skall således sökandens påstående att sagda tillägg är ogiltiga underkännas.

56 Följaktligen saknas skäl att pröva sökandens argument att han enligt artikel 4.1 i avtalet, i dess ursprungliga lydelse, har rätt till ersättning för resekostnader utöver beloppet på 81 000 euro.

Andrahandsargumentet: Kommissionens tysta accepterande av att ersätta resekostnader som uppkommit för sökanden utöver beloppet på 81 000 euro

57 I andra hand har sökanden gjort gällande att kommissionen i vart fall, efter att ha skrivit under avtalet och dess tillägg, tyst har accepterat att ersätta samtliga resekostnader som uppkommit utöver beloppet på 81 000 euro. I detta hänseende har sökanden hänvisat till de sammanställningar över antal timmar som bilagts var och en av årsrapporterna, som givits in i enlighet med artikel 4.1 i avtalet och som aldrig bestridits av kommissionen.

58 Kommissionen har häremot anfört att den efter det att avtalstilläggen ingåtts inte har givit sökanden några skäl att tro att den skulle ersätta hans faktiska utgifter utöver beloppet på 81 000 euro. Tvärtom framgår det klart av tilläggen som avtalats mellan parterna att kommissionen inte hade någon sådan avsikt.

59 Förstainstansrätten konstaterar i detta hänseende att sökanden till de rapporter som ingivits i enlighet med artikel 4.1 i avtalet bifogat sammanställningar av det antal timmar som lagts ned på PLAN-projektet. Inte på något sätt styrker dessa handlingar att kommissionen tyst accepterade att betala resekostnader som överskred beloppet på 81 000 euro i strid med lydelsen av artikel 4.1 i avtalet i dess ändrade form. Detta argument skall således underkännas.

60 Med beaktande av allt som anförts skall yrkandet om att kommissionen skall förpliktas att betala ett belopp på 19 867,40 euro ogillas, utan att det är nödvändigt att vidta de begärda processledande åtgärderna.

Yrkandet om ersättning för indrivningskostnader

61 Till stöd för sitt yrkande om ersättning för indrivningskostnader har sökanden hävdat att kommissionen är skyldig att ersätta honom för de kostnader som han har förorsakats för att erhålla den sista delbetalningen.

62 I detta hänseende har förstainstansrätten tidigare konstaterat att den sista delbetalningen erlades inom den avtalade fristen. Härav följer att även yrkandet om betalning av 592,95 euro avseende indrivningskostnader skall ogillas.

Rättegångskostnader

63 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) Talan ogillas.

2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

Lindh García-Valdecasas Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 juni 2004.

H. Jung P. Lindh

Justitiesekreterare Ordförande